

Tivoliin marssimme taas koko joukko perätysten ja vaikka vettä satoikin ei se mielialaa laskenut.

Meidän Kotka-joukossamme oli paljon soittajia niinpä olikin vähän väliä musiikki taukoja. Kyllä saa joka päivä kuunnella musiikkia, vaikka minkälaista. Joten sekin puoli on niinkuin pitääkin. Tivoli oli kyllä niin suuri ettei osannut odottaakaan. Meille oli annettu kolme lippua joilla saimme mennä määrättyihin paikkoihin. Kaikki heti rynyäsivät junaan joka vei niin kauheata kyytiä ~~että jos ei olisi pitänyt lujasti kiinni olisi varmaan jäänyt sinne onkaloihin.~~ Siinä mentiin hurjasti ylös ja alas. Ihan päätä huimasi se meno. Yksi tunneli oli myös siinä, valoa eikä valoa näkynyt yhtään missään. Kyllä siellä kävi huuto, vaikka kuinka ajatteli, että nyt en huuda, mutta aina vain piti kiekua entistä kovempaa. Ajoimme kaikki siinä monta kertaa ja aina kävi yhtä kova meteli. Kiärsimme kyllä joka puolella tivolia, toiset ajelivat autoilla, toiset moottoreilla toiset kävivät maailmanpyörässä ja ihan pienemmät saivat ajaa karusellissä jossa oli lintuja, lentokoneita, autoja ja vaikka mitä härveleitä. Kaikenlaisia pelejä oli joka mutkassa ja tavaraa myytävänä vaikka minkälaista. Kyllä tuli karamelliä syötyä ja titysti jäätelöä. ~~Kaikki tavarat mikä vain oli mahdollista olimme vaihtaneet kruunuiksi jaa olimme myös saaneet rahaa niinkuin lahjaksi, tuhlasimme innolla.~~ Saimme nähdä niin kauniita esityksiä, että niitä ei Suomessa näe koskaan. Niin hyviä voimisteluesityksiä, että ei oikein uskaltanut hengittääkään kaikin ajoin kun pelkäsi että ne putoo sieltä korkealta. Aika oli liian lyhyt mielestäni vaikka olimme siellä viisi tuntia. Väsytti aika laillakun marssimme syömään ja sitten junaan ja leiriä kohti. Pääsimme onneksi osan siitä 5:n km. matkasta, mikä oli asemalta leirille, autoissa, muutenhan olisimme väsähtäneet tielle. Taas oli mennyt yksi ihana päivä joka pysyy aina mielessä.

Lähetin kotia Voitolle ja Impalle kortit.

16.7. Tiistai.

Tämä päivä oli mäköjään oikein onnen päivä. Vaikka mitä teimme Upun kanssa, kaikki onnistui.

Illalla oli taas juhlat. Meidän siellä istuessamme tuli viereeni ruotsalainen poika, Ake Dahlin, Hän oli aikaisemmin ~~käynyt~~ ^{min} käynyt

meidän leirillä ja tiesi kuka olin. Hän huomasi että jalassani oli parsitut veryyttely-housut. Yritin työntää jalkojani Upun suojaan piiloon ettei hän olisi niitä nähnyt.

Åke sanoi, että hän antaa ehjät housunsa minulle, mutta enhän minä ymmärtänyt sellaista tarloitusta. Kun juhlat oli loppu, lähdimme Upun kanssa kiertelemään muiden leireille. Tulimme omalle leirille vasta klo. 23.00 Porukka kertoi heti, että joku poika oli käynyt minua etsimässä housut kainalossa, arvasin kyllä, että kuka. Oli luvannut tulla huomenna uudestaan.

Vielä puolen yön aikaan lähdimme ohjaajien palaveriin, siellähän meni pikkutunneille asti. Aamulla olisi nukuttanut vaikka miten pitkään kun joka ilta tulee valvottua niin kovin myöhään. Pentti Sulonen on meillä usein tulkkina.

17.7. Keskiviikko.

Åke tuli aamulla jo 8 aikaan tuomaan minulle uusia housuja. Olin siellä " pienessä paikassa" kun koko meidän leiri raikui, että Helvi, täällä on sinulle uudet housut. Halasin Åkea, ~~Ennenhän meidän leiriä~~ lähdimme leiriltä kylällälle etsimään suutaria. Emme meinanneet päästä leirin portista ulos, kun ei meillä ollut poistumis-lupaa. Keskustelun jälkeen se kuitenkin onnistui ja pääsimme etsimään suutaria. Kyselimme vastaan-tulioilta neuvoa. Kaikki vain näyttivät, että tuonnepäin, eteenpäin. Puhetta emme ymmärtäneet. Viimein eräs vanha mies lähti meitä opastamaan ja vei perille asti. Kaikki ihmiset olivat erittäin ystävällisiä. Puhuivat kovasti, vaikka huomasivat ettemme ymmärtäneet yhtään mitään. Kengän korjauksesta suutari ei ottanut maksua ja se vanha setä odotti meitä ja saattoi takasin leirille päin. Hän vei meidät ensin kotinsa puutarhaan jossa saimme syödä viinimarjoja ja karviaisia. Antoipa vielä kädetkin täyteen marjoja.

Menimme myös kauppaan, ostimme karamelliä, kysyimme rusinoita, mutta myyjä ei ymmärtänyt, joten oli lähdettävä tyhjin käsin pois. Menimme etsimään Upun mukia. Siellähän se oli paikallaan.

Illalla Åke kävi parikin kertaa meidän " Kisapirtillämme" Upun kavaljeeri oli myös siinä ja niin läksimme kiertämään leiriä. Elvi sai olla koko ajan tulkkina, liikuimmepa missä tahansa kun olimme aivan ummikkoja.

Huomenna lähtevät Ruotsalaiset ja norjalaiset pois.

Kyllä tuntuu ikävältä kun on erottava kaikista ystävistä mitä täällä on saanut.